

SPIEGEL
der Deugden Konst

MIRROIR
des Vertus
et des Arts

509✓

N
O
H
1470
M36

MIROIR

D E S

VERTUS & des ARTS.

SPIEGEL

D E R

DEUGDEN en KONSTEN.

Met Prenten en haar Uytlegging.

In Frans en Duyts Digt.

T O T H A A R L E M,

By *Ambrosius Scheevenbuysen*, Konst-verkoper in
de Zijl-straat. 1706.

Op de
TYTEL-PLAAT.

D*Es Werelts Speel-tooneel , voor Wijsen en voor
Gekken ,
Werd door geen ernst , met Schrift of Dree-
kers mond , geleerd.*

*Men moet de geesten vroeg door andre Konsten trekken.
Gelykenis , van ouds by Heyl'gen selfs ge-eerd ,
Van Reedschap, Dieren, Veld- of Boom-gewas gevonden,
Doet lichter indruk op des Jeugds bespiegeling.*

*So kan men , door de Konst , op Schrift en Zede-gronden
Hier leeren , hoe wel eer de Wijsheyt onderging
Het breyn der swakke Jeugd. Elk vind hier in sijn wesen
Na Vos of Apen-spel , na Valk of Schildpads trant ,
Na 't werktuyg van een Boer of Edelman te lesen ;
En vormt gemakkelijk 't begrip van sijn verstant ,
Om so te redderen 't gemoed van quaë gebreeken ,
En 't loflijk Deugden-pad van jongs op in te slaan ;
Of om in schranderbeyt vol Konsten wyt te steeken ,
En braaf geagt by God en Menschen wel te staan.*

I.

Beploeg u zelf, en uw verstand,
So sult gy deugd en wijsheyt winnen.
So werkt den Huysman met sijn land.
Die arbeyd zaayt, kan rijkdom winnen.

I.

*Travailles bien incessamment
Pour rendre ton esprit capable.
Le laboureur ainsi constant
Fait son terroir bien profitable.*

2.
 't Geschut, hoe straf, werd licht vernagelt
 Zijn doodelijke tromp, swijgt stil.
 Of vloek uyt booser monden hagelt.
 Die draagt en swijgt, krijgt nog zijn wil.

2.
 Un seul Clou perd un gros Canon,
 Reduit à rien son bruit & force,
 Pen fault il pour destruction
 d'Un grand dessein de belle amorce.

3.
't Is schriklijk na de Galg te dobb'len ;
Maar 't is een noodlot, wie het treft
Moet denken, dat des werelds hobb'len
Kort om is, voor die 't wel beseft.

3.
*Lorgner de l'un œil le Gibet
Jetter au dës , pour s'aller pendre.
Le sort le veut , en ce parquet.
Taches vofstre ame à Dieu bien rendre.*

4.
 So Vorftelijk Gefpan en Wagen,
 Hoe heerlijk dat het praalt in 't oog,
 De Dood, of Siekten kon ontjagen,
 So dagt geen Magt na God om hoog.

4.
Grandeurs, grimaces, equipage,
Ne sauvent rien de ton destin.
Les maux, la mort, sont en partage
De grands aussi bien qu'au menins.

5.
Gaaf regt mijn Kreeftjens, fey de Moeder,
Maar felver ging fy fcheef haar voor.
So fiet men vaak, een Vollikhoeder
De eerfte wank'len in het fpoor.

5.
*Marches bien droit, on t-ira fuivre
Nargues, de tout le bon confeil.
Rien nous fait mieux en ordre vivre,
Qu'un bon exemple des pareils.*

6.

De brok, den Sperwer vry gegeven,
 Lust aan dit Roof-dier daarom niet.
 Hy mint op roof, sijn lust en leven
 Is diefstal, knapsak wat hy siet.

6.

Manges, voleur, fier Esparvier,
 Mais saches, qu'on vous veut surprendre.
 Ainsi nous vient on attrapper,
 Quand on vient comme à nous defendre.

7.

De Valk werd heerlijk onderhouwen,
By Heeren dient hy op de jagt.
Maar dat hy vast blijft aan haar touwen,
Maakt hem by and'ren gantsch veragt.

7.

Revenes , revenes Faucon
Après le vol , & l'avantage
On vous rattrappe , & le marcon
Sera longtemps vostre partage.

8.

De Schouder-leeden moeten kraaken
 In 't leyden van de stroppekoord,
 Maar sulke stroppen, branden, blaaken,
 't Is volk, daar sulken straf by hoord.

8.

*Helas , d'une rude estrappade
 Mes os , mes nerfs sont deloqués.
 Mais l'on voit bien nos ecartades ,
 Quand nous sommes à part placés.*

9.

Men perst de vogt uyt linnen doeken,
 En leyd de selve weêr te veld.
 Om nieuwe vogt so gaat men soeken,
 't Geen ons te voren had gequeld.

9.

*A force de tousjours contraindre
 Le linge, les humidités
 S'en vont, ainsi l'on vient enfreindre
 Nos maux, quand Dieu nous sçait tentés.*

10.

De Son loopt, so de Ouden seggen,
 Door twalef teekens jaarlijks heên,
 Het een brengt hitte, 't ander leggen,
 De herfst en winter op de Leên.

10

10.

*Le Soleil marche par les signes
 Du Zodiâc, incessamment,
 Et fait fleurir, brûler les vignes.
 Toujours tout est en changement.*

II.

De Vogels lijden in haar Vryheyt,
 Geslote Kooy geeft al vol op.
 Maar nog is 't wis een grooter blyheyt
 Het mager Vry, by slaafse Top.

II.

*Que souffre-t-on dedans un Cage,
 Que souffre-t-on en Liberté.
 Tout a son bien, & mal. Le Sage
 Se mocque de l'Adversité.*

12.

Elk wenscht de oude en hooge Jaren,
En die se heeft, lijd veel gebrek.
Gehoor, Gesigt, en Gang verklaren,
Dat oud zijn niemand wenscht als gek.

12.

*Vieillesse, un bien que l'on souhaite,
A bien de mal à supporter,
L'on veut, que tout ce que l'on traite
Soit bon, & ne devoit changer.*

13.

De Musch keert weder tot sijn Potten,
 En 't Vinkje vliegt weêr op sijn Kruk.
 Het maklijk aas verleyd de sotten.
 De vryheyt plooyt voor vast geluk.

13.

*Les Passeraux, toujours volages,
 Vont, & reviennent à l'instant,
 Recherchent leurs prisons aux Cages,
 Changeants de moment en moment.*

14.
Geef vyer, ô Liefde-God, uw kragten
Verminderen, terwijl gy schiet.
Sie, waar gy blijft met al uw magten.
Uw Dolheyt maakt u zelf te niet.

14.
*Le gros Canon, portant sa balle,
Et de son grand pouvoir déchû,
De l'Amour, qui poisson avalle,
Se trouve des maux revetu.*

15.
 Dit groot Gewas, dat laat sig schikken
 Tot sulken vorm als men het geeft.
 So moet een wijs Man ook niet schrikken,
 In welken staat, dat hy beleeft.

15.
 On donne aux Plantes bien des formes,
 Quand on les serre dans des pots.
 Ainsi voit on grandeurs enormes,
 Quand on se baisse pour les sots.

15.

Dit groot Gewas, dat laat sig schikken
 Tot sulken vorm als men het geeft.
 So moet een wijs Man ook niet schrikken,
 In welken staat, dat hy beleeft.

15.

*On donne aux Plantes bien des formes ,
 Quand on les serre dans des pots.
 Ainsi voit on grandeurs enormes ,
 Quand on se baisse pour les sots.*

16.

Hier werd uyt niet wat fraays geschapen,
Verstand en Konst zijn Vaêr en Moêr.
Een keurig oog moest sig vergapen
Aan 't geen hem t'elkens hier weêrvoer.

16.

*Amour vous vous mesles de peindre,
Et faites tout de vostre esprit;
Mais, malgré l'art de beaucoup feindre,
L'on voit la masque, qui couvrit.*

De Vorsten zijn steeds Alchimisten,
 Haar Zegel maakt een groote wind
 Voor gekken, die haar midd'len quisten,
 Daar selden welvaart iets by vind.

*Les Alchimistes sont les Princes ,
 Un Ris , un Mot , ou un Brevet ,
 Un Ordre , un Rang dans les Provinces ,
 Nous fait tout risquer , sans sujet.*

18.

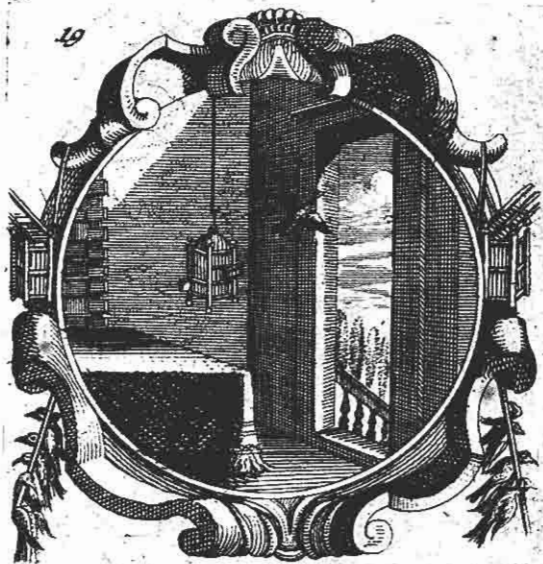
Een gantsche Nagt met lust te schrijven
Is Koopmans leven, en sijn lust.
Maar sulc bessommerd handel drijven
Is vyand van de Ziel en Rust.

18.

*Se perdre dans Bibliothèques,
Ecrire, & lire Jour & Nuit,
Fait de vains Fols les Hypotheques;
Mais perd en vanité l'esprit.*

Ha! ha! mijn Kooy staat helder open.
 Een gek, die sig 'er niet van dient.
 Wie lust niet slaverny t'ontlopen?
 De ruyme lugt is my een vrient.

*Ma Cage est de tout ouverte ,
 A Dieu mon Maître , je m'en vay.
 La liberté est mieux. La perte
 De vos appas ne sentiray.*

Hoe nut en heerlijk is een Wijfer
 En Klok, aan 't heerelijke werk.
 Elk meent het zelf te zijn; hoe grijsfer
 Hoe wufter in het Hof en Kerk.

*Les Tours des bâtimens hautains ,
 Les Horologes quariljantes ,
 Sont beaux ; mais leurs & nos destins
 Sont , à la fin , nous ramenantes.*

Ik fit , hoe 't regend , onder blaëren ,
 Hoe 't blixemt , onder Eyken lof.
 Niets kan een wijs Man oyt vervaaren ,
 Hy vind tot rust gestadig stof.

*Qu'il neige , ou pleuve , ou tonne fort ,
 A l'abry d'une forte Chesne ,
 Je m'ose contenter du sort ,
 Et voy passer les maux sans peine.*

Slaap vry gerust, ik sta te waaken,
 En vrees nog pijl nog donder-bus.
 Gods voorforg kan alleen dat maaken,
 Dat hier de Hel zijn fakkel blus.

*En vain la Garde montera ,
 Si Dieu ne prend la Ville en garde.
 Dieu seul de nous ecartera.
 Son ayde est seur , quoy qu'il retarde.*

23.

De Son , wanneer sy op de dampen
 Haar vlamrend aanschijn straalen doet ,
 Brengt aan de Lugt sijn wissel-rampen
 Van Hoosen , Donder , Hagel , Gloet.

23.

*Le Soleil , l'Astre si louable ,
 Fait hauffer , force exhalaisons ;
 Et les entasse , & les accable , .
 Les brusle aussi par ses rayons.*

Mijn schoonste werk is omgeboogen ,
 De last en 't stikfel siet men slegts.
 So siet men selden deugd voor d'oogen ;
 Maar met de tijd so praat sy regts.

*Voyez les traits de mon ouvrage ,
 La pointe travaille au travers ;
 Et tout mon fait de mon brodage
 Est d'un eguille tout pervers.*

25.

Een Kaars moet door mijn straal ontvlammen.
 So werkt de Son door 't koude Glas.
 Daar helpen Muuren, Dijken, Dammen,
 Als Hitt' ontstelt de Water-plas,

25.

*Un trait de mes rayons suffit,
 Pour allumer une Chandelle;
 Un trait de mesme la détruit,
 Faisant couler le suif d'icelle.*

Twee Vlerken van een trotsen Arend
 Van Keyfers op een Helm geset,
 Zijn in de Hof-nar dolheyt barend,
 Tot die door kogels werd geplet.

*Que de Casquets, Escus, & Timbres,
 A besoin un sot Chevalier.
 Se deriver des Goths, ou Cimbres,
 Sans estre luy mesme Guerrier.*

Elk schiet, en hoopt de eer te draagen
 Van 't schieten van de Papegaay ;
 Maar een gelukt het. Net so waagen
 Veel duysend, om 't luk van een kaay.

*Tires, tires, de coups en l'air,
 Un seul heureux, qui vient d'atteindre
 Le Paroquet, ainsi est clair,
 Le sort fait tout, sans se contraindre.*

By Daag en Nagt dien ik den Reyser
 Tot leydsman op sijn vaart of togt,
 En self en werd ik nimmer wijser,
 En heb het minste niet besogt.

*Gros Pilier, bois sans ornement,
 Tu semble rien avoir à faire;
 Mais pour guider le Voyageant
 Et nuit & jour, vous fait bien plaie.*

Knap weg , hier is wel wat te veegen ,
 Alleen by al de Vaten Wijn !
 Mis heb ik , want het zijn meest leegen ;
 Sy bommen luyd , maar 't is maar schijn.

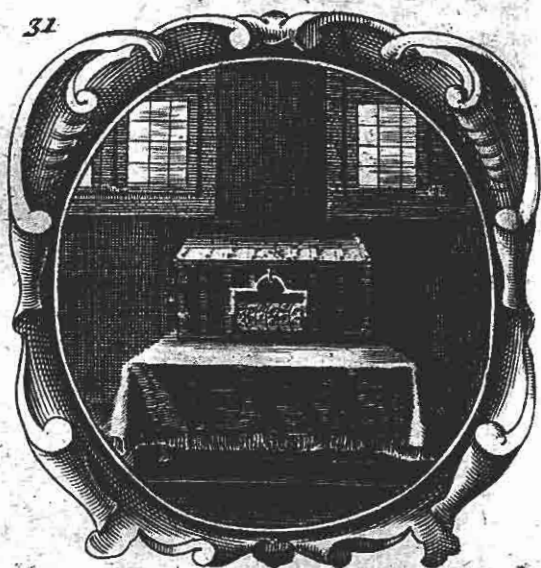
*Par bleu , mon flacon tout trompeur
 Faisant du bruit , me fist à croire ,
 Qu'il estoit rempli de Liqueur ;
 Mais il ne tient plus rien à boire.*

Het Duyfje kirt vast om ſijn Tortel,
 En ſugt in 't kloven van een Rotz.
 Elk om het ſijn. De regte wortel
 Van zeedig wijs zijn , haat de trotz.

*Loin de la Ville, & d'un bon Maître ,
 Je fay mon nid d'un trou de Roc.
 La Liberté connoit les Traitres ,
 Le Sceptre , les Tresors , le Froc.*

Wie dat mijn regte Naam kan leesen ,
 Sal meester wesen van mijn schat.
 Maar die de Naam eerst koor voor desen ,
 Is 't eygen , en by hem gevat.

*Heureux , qui sçait mon Nom. Un Sire
 Peut seul disposer des Tresors ,
 Que je renferme , il sçait bien lire ,
 Et peut ouvrir tous mes resorts.*

Hoe lang liep ik verdorft te vooren,
 Nu lep ik koel uyt een Rivier.
 Maar ach! ik slijt te veel verlooren,
 Door 't quisten van dit lief plaasier.

*Prodigue, qui mourries sans cesse
 De soif, tu verses bien des eaux;
 Mais souffrir dans la secheresse,
 Jouir quand on peut des cavaux.*

33.

Van duysend een is naauwlijks loflijk,
 So naauw is dit Meloenen goed ;
 't Is ongesond, maar raar, en Hoflijk ;
 Daarom is 't, dat men 't hebben moet.

33.

*Les bons parmi les Melons rares.
 Parmi les Hommes encor moins.
 Impies, fins, faux, ou avarés,
 Tous les jours des nouveaux témoins.*

Het Vyer was in de Schouw geklommen,
 Het stond om grooter schaa te doen;
 Maar met dit Vyer is 't uytgekomen.
 't Een Vyer kan 't ander dempen doen.

*Le Feu prend dans la Cheminée ,
 Par un coup de Fusil s'éteint.
 Le trop par tout fait ruinée ,
 L'avance que l'on a atteint.*

Ik draay my na de Son sijn keeren ;
 Ik sluyt mijn blaëren op en toe.
 So voeg' sig elk na Gods begeeren :
 Hy weet Wanneer, en Waar, en Hoc.

*Le beau Soleil , qui me fist naître ,
 Fait que je me tourne à luy.
 Pour ses bienfaits mieux reconnoître ,
 Faisons de mesme à Dieu aussi.*

Voor al de singende Sirenen
 Stopt sig Ulysses d'ooren toe ,
 En bond sig aan de Mast met eenen ,
 En mijde so de Wellust-roê.

Ulysses se lioit au Mas ,
 Bouchant l'oreille aux Syrenes.

Que le mal nous seduise pas.
 Un grain plaisir fait mille peines.

37.

Elk schiet Sons hoogte, en ieder reekent,
 Dat hy het sekerst heeft gevat;
 Nogtans het punt, dat ieder teekent,
 Een uytgesondert, is van 't pad.

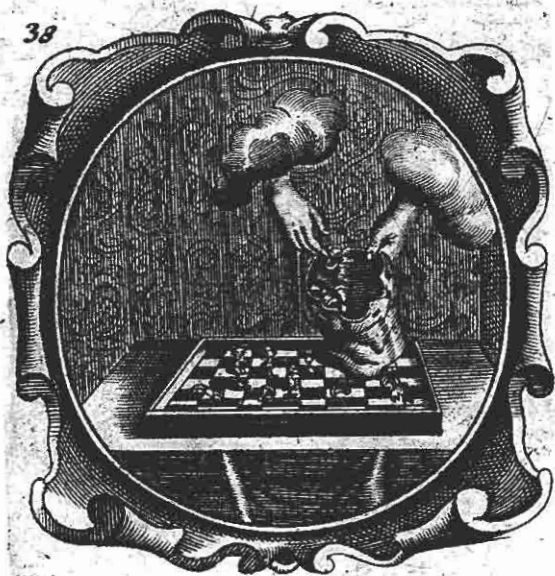
37.

*Chacun regarde le Soleil
 Par beaucoup d'Instruments Optiques.
 L'Astre est brillant, luisant & bel;
 Mais porte pourtant des Critiques.*

38.

Straks waren wy Soldaten Raden,
Ja Koningin, en Koning self;
Nu dienen wy de sak te laden,
En houden niets van 't groot gewelf.

38

38.

*Que nous faisons du bruit au jeu,
Roy, Reine, Schaquemat, Armade;
Mais dans le sac nous sommes peu,
Que petits instruments de Nade.*

Nog klinkt een na-klank, na het strijken,
 In mijn Viool. So houd een hans
 Nog vry wat ydels, om te prijken,
 Al strekt hy tot een spot der mans.

*Danses mon petit Amoureux,
 Dit une Dame bien coquette;
 Mais une corde rompt au jeu,
 Et vous fait donner des sornettes.*

Geruſt weyd ik mijn ſoete Schaapjens
 In Klaver Wey, en houd haar vry
 Van Wolven; en met and're Knaapjens
 Leef ik geruſt in 't kleyn daar by.

Une Bruiere, ou Pré fertile
 Nourrit par mes ſoins mon troupeau.
 Peu d'argent en repos, vaut mille
 Talents, avec creve cerveau.

41.

Eer dat de Sonne door komt breeken,
Verschijnt de schoone Morgen-ster.
Laat, Heer, uw Geest in ons so spreken,
Dan sult gy nimmer wesen ver.

41.

*Je suis Avant-coureur de l'Astre,
Qui va paroître pour le jour,
Je porte mes couleurs blanchastres;
De peur, qu'il ne change son tour.*

So doen de Grooten met de Kleynen,
 Sy trekken flegts de dienst daar van.
 De Spons in d'hand der Medicijnen,
 Leert dat genoeg aan alle man.

*Voyez l'Eponge entre mes mains ,
 Il perdra bientôt suc & gouttes.*

*Les Grands font de leurs Chatelains
 De mesme , apres leurs déroutes.*

Gestadig spieg'len, nimmer spinnen,
 So aard het Jong nog na haar Moër.
 Wat moet de Man al Gelden winnen,
 Om groots te houden sulken floer.

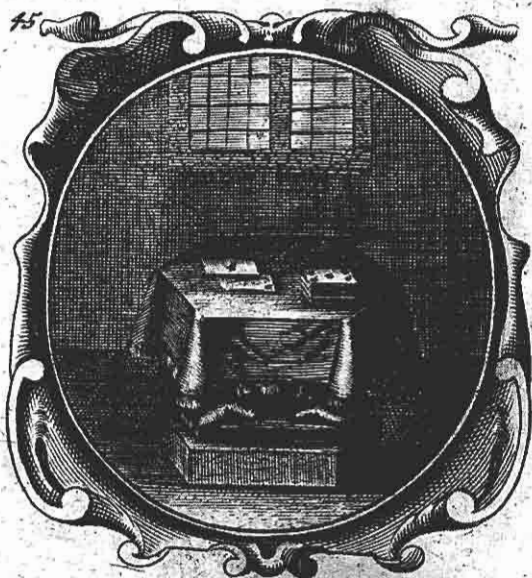
Ha! que je me treuve aujourd'huy
 Bien mise, belle & agreable,
 Si mon galant le treuve ainsi..
 Rien avoir fait. est bien payable..

Een Ring, de Proef van Trouw geheeten,
 Heeft in zijn Steen een Uur-werk staan.
 So moet men wakk're Vriendschap heeten,
 Daar 't alle Uren Trouw blijft gaan.

*L'on voit dans un Anneau l'Horloge,
 Et l'heure à chaque heure du jour.
 S'il merite la foy, l'on loge
 Promesse & fait en un seul tour.*

De Kaart, daar meenig door verquisten .
 Haar geld, en goed, heeft dat nog in,
 Dat schoon haar bladen veel versplitsten,
 So geeft haar teeken geen gewin.

*Les Cartes , imprimées de mesme ,
 Et distinguées de peu de traits ,
 Font l'un gaillard , & l'autre blesme.
 Les Roys font ainsi par leurs faits.*

46.

Een Swijn gesslagt, is na het schrapen
Niet suyver, 't moet nog zijn gesengt.
De straf alhier voor boose Knapen
Haar dikwils nog tot swaarder brengt.

46.

*Il faut mourir pauvre Cochon,
L'on va brusler ta Peau en flamme.
Mais il faudra bien d'action,
Avant que nettoyer une Ame.*

Ik snoey mijn Boomtjen , maar uyt liefde,
 Op dat het beter dragen fou ,
 Was , dat mijn Mes sijn Schors doorgriefde ;
 En ik heb daar van geen berouw.

*Je coupe les Rameaux de l'Arbre ,
 Afin de plus la corriger.
 Mais las ! nos cœurs plus durs que Marbre ,
 Ont bien de peine à s'emender.*

De Yf're Loopen moet men proeven,
 Hoe veel fy Bus-kruyt kunnen laên.
 Het Vyer, is 't geen men fiet behoeven
 Aan 't waar Geloof, om vast te staan.

*Croyes vous bien les belles Fables
 De Cupidon, & son Carquois.
 Romans, & Vers sont bien faisables.
 Mais les galants ont peu de foy.*

49.

De Liefde raakt in 't Hert met schieten,
Sijn Pijl gaat door, en wond uw Hert.
Hoe geerne wil men 't quaad genieten,
Dat so ons toegeschoten werd.

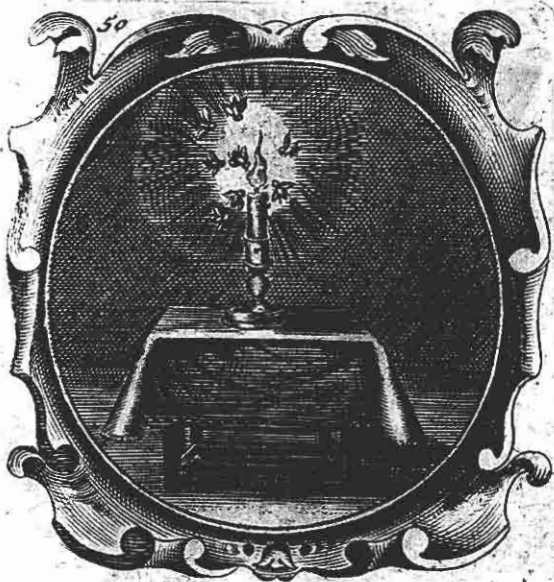

49.

*Avant que mes flambeaux vous dardent
Par feu mortel, au camp de Mars,
Ils faut, qu'avant ils se hazardent,
Pour voir le sort de leurs Nazars.*

50.

De Muggen , en de gekke Vliegen ,
 Versengen eynd'lijk in de brant.
 De Kaars kan eynd'lijk haar bedriegen ,
 En so raakt sulken quaad van kant.

50.

*Le Moucheron , pres la Chandelle ,
 Se réjouit du clair & chaud ;
 Mais il perit bien tost en elle.
 Si tost qu'il fait , trop pres son sault.*

51.

Een Passer met sijn even beenen
Trekt al sijn trekken net en wis;
Als men daar toe de hand kan leenen,
En 't werk ook vast en kundig is.

51.

*Un Compas regle nettement
Ses traits, & lignes à merveille.
Mais le Cerveau, le Jugement,
Fait tout ce que l'esprit reveille.*

So kan men met een Scherm toedekken
 Het heerlijk aansien van een Kerk;
 En, met een Koordjen toe te trekken,
 Verblinden praal, en konstig werk.

Un Temple, & Chambre de Paradè,
 Est viftement couvert aux jeux.
 Nos actions sont sans gambade,
 Quand la mort a esteint nos feux.

Hier trekt men Wat of Niet, na 't Lot geeft;
 Terwijl elk sig aan 't grootst' vergaapt.
 Maar neemt vernoegd het geen u God geeft,
 En dat gy daar in vreugde raapt.

Chacun s'engage aux Loteries.

Le Fou s'hazarde bien au Sort.

Qui regle bien son fait, sa vie,

Trouve au Seigneur son fort & port.

Mijn Schaduw volgt mijn Lijf, ontloopen
 Nog self ontvlieden kan ik niet.
 De Haat en Nijd der boose Hoopen
 Zijn Deugden Schaduw, met verdriet.

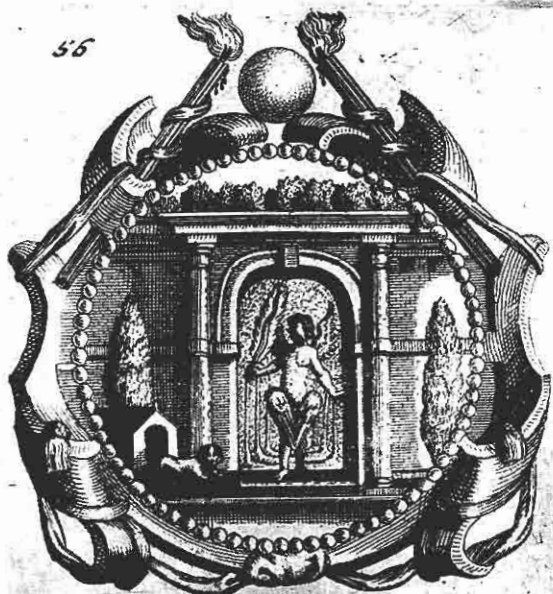
Fuyes, coures, l'Ombre vous suit,
 Comme suit la vertu l'envie;
 Mais les jaloux sont bien détruits,
 Quand la vertu regle la vie.

Men kan met Beytels, Gudsen, Diss'len,
 Van Marmer groeyen doen een Beeld.
 So kan de Moeyte en Tijd verwiss'len
 De Last en Laster, hoe vereeld.

*L' Art fait d'une pierre un Image ,
 Pourveu que l' Artisan soit bon ,
 Il tirera grande avantage
 De sa belle occupation.*

Een Engel waart des Hemels Deuren,
 En weerd de boose uyt Paradijs.
 Een trouwe Wagter, sou verscheuren
 Wie onwaard ondernam de Reys.

Un Ange, Gardien, repousse
 Les gens malins du Paradis.
 L'on souffre jamais de secousse,
 Quand on cherche en Dieu son appuy.

57.

De Son in ieder Hemels Teeken
Doet merken in een Ring het Uur.
Al lukt of mislukt ons, wy brecken
Door raay geduld het Avond-uur.

57.

Quand le Soleil donne son point
Dedans l'Anneau, il marque l'Heure.
Tenes vous à la Foy bien joint,
Tout ira bien, la voye est seure.

58.

Het Riet, het Gras, en leege Bloemen
 Zijn veylig in de hardste Wind;
 Maar Eyken, Toorens, en het Roemen
 Van hoogh Gemetsel, Storm verslind.

58.

*Brise le Vent, les Tours, & Chesnes,
 On se peut mettre à l'abry.
 L'Humilité n'a pas de peines.
 Le pauvre est tousjours garenti.*

59.

De Drop, en 't Water, doet de Steenen
 Verbrijf'len; en de kloeke Saag
 Kan scheyden, door de Blokken heenen.
 De Tijd slijt alles, alle daag.

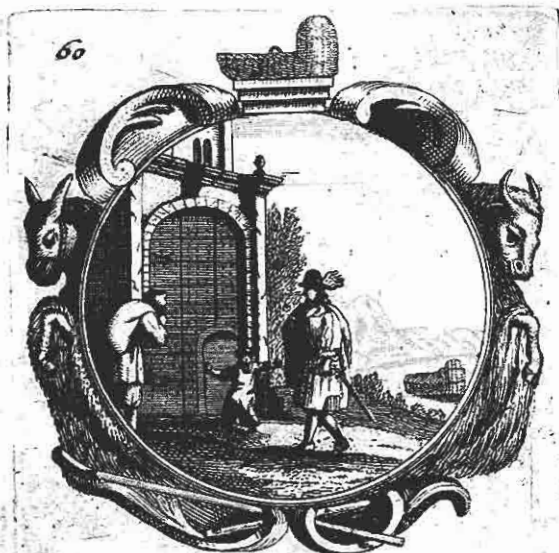

59.

*L'Eau, la Serre, le Temps, la Peine,
 Fait couper une Pierre en deux.
 Vous seres docte, mais amaine
 L'estude, & les travaux soigneux.*

60.

Hoe groot, so moet sig elk verkleynen,
Om in te gaan door 't laag Klinket.
Geen Wieg, als Christus quam verschiynen,
Was d'intreë, maar een Krib sijn Bed.

60.

Tout grand que vous puissies paroître,
Il faut baisser pour le Clinquet.
Un Pauvre y entrera peut-estre,
On l'on refuse le Cadet.

61.

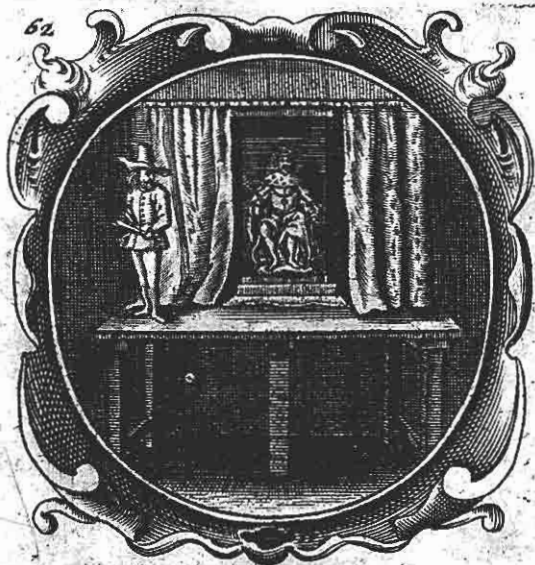
In 't bulderend geblaas der Winden
 So duykt het leege Riet flegts neêr.
 Niet veyliger en kan men vinden,
 Als kleyne Staat, in stormend weêr.

61.

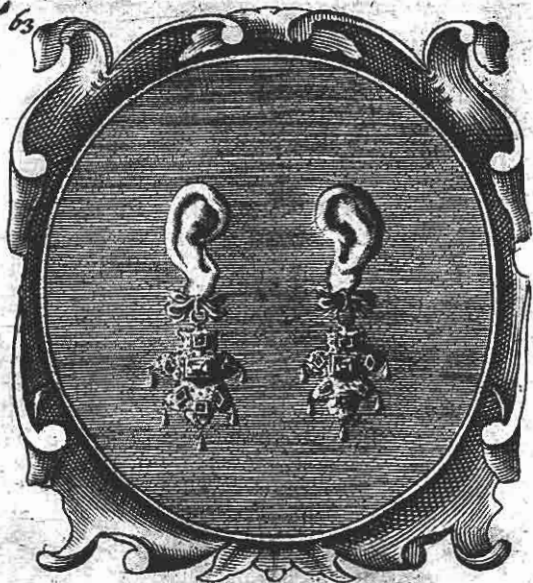
*Les Herbes , & les basses Plantes ,
 Se plient pour les coups du Vent.
 Baisses vous d'un amour , & tente
 De vaincre ainsi tout le torrent.*

Hoe windig werkt elk een zijn kuuren,
 Die speelt voor Koning, die voor Gek;
 Maar kort mag elk zijn rol maar duuren.
 De Dood sluyt ieder vroeg het hek.

*Voyez le Monde ridicule,
 La Farce que chacun y fait;
 L'un avançant, l'autre recule;
 Roy, Pantalon, chacun son trait.*

Hoe sling'ren aan der dwazen ooren
 Karkanten, Peerels, en Briljants:
 Elk wil sijn ooren geern doorbooren;
 Maar goede les en vind geen kans.

*Piques mes Frelles vos Oreilles,
 Mettes y force des Carquans;
 Vous faites au dehors merveilles,
 Et vous vales moins au dedans.*

Hoe heerlijk meent men op te speelen,
 Als al ons Koorden zijn gesteld;
 Maar straks houd op ons lieflijk queelen,
 So een maar berst door ons geweld.

*Louis fait bien danser le Monde,
 Mais il sera bientôt demis.
 Quand une corde nous debonde,
 Voilà tout nostre jeu au pis.*

65.

De Hengelaar laat , om te vangen ,
Sijn oog steeds op den Dobber gaan.
So soekt den een den aër te prangen ,
Om voor een ander voor te staan.

65.

*Le pauvre Glaucé veut surprendre
Le Poisson par ses Hameçons ;
Mais Galatée peut l'apprendre ,
Quelle l'a pris , & tout de bon.*

De Klokke-ftelder maakt met klinken
 Een aangenaam geluyd voor 't oor ;
 Maar al dat lieffelijk rinkinken
 Is met de lefte vinger door.

*Sonnes , beaux Carillons , sans cesse ,
 C'est un beau divertissement ;
 Mais quand le Maistre plus ne presse ,
 A Dieu du Carillon charmant.*